

get mere, udover at vi så stiller de begrænsninger og krav til de store, som vi altså mener, der skal ligge på dem med hensyn til miljø og arbejdsmiljø, vi lægger skat på dem, og vi gør alt det, som vi skal, for at de ikke skal blive alt for grådige og udfylde deres grådighed.

Men jeg er lidt ked af det, hvis det kommer til at stå sådan, at dem, der vil det gode, dem har vi sat hindringer i vejen for i det samfund her.

Det er jo somme tider, fordi deres ideer alligevel ikke er rigtig bæredygtige. Jeg lever meget med det, at når vi i sådan et parti som vores snakker erhvervs politik, så går det meget på, at vi skal forsvare de der små og ældre, selvstændige erhvervsdrivende, som samfundet er sådan imod. Kendsgerningen er jo desværre somme tider, at de mennesker har en idé, som er ikke helt up to date. Det er faktisk folk, der sådan er lidt på vej ud af det dynamiske og pulserende samfund, som vi har. Men for dem er det altså ligesom samfundet, der er imod dem.

Sådan er det også for lønmodtagere, altså når man kommer op i en vis alder, så konstaterer man også, at arbejdsmarkedet er lidt imod én, sådan er det moderne samfund bare.

Nå, det blev en lang snak om det. Jeg ville gerne, at jeg kunne støtte hr. Kolstrups ideer, men jeg synes ikke, de er helt realistiske, jeg beklager.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg beklager også, jeg troede, det var en kort bemærkning, for ellers skulle fru Annie Lunde have været først.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg skal prøve at gøre det kort til hr. Søren Kolstrup. Nu har vi den igen. Jeg har været her siden sidste folketingsvalg, og jeg har spurgt Enhedslisten om det her ulidelig mange gange. Nu vil jeg meget gerne have et svar.

Også i dette forslag står der, at jo mindre en enhed er, jo mindre findes der af sygdomme.

Jeg vil gerne spørge, hvad der har været af sygdomme på de store enheder herhjemme.

Hvad angår de store slagterier, er der vel ikke nogen slagterier i nogen lande, der har en så streng egenkontrolforanstaltning.

Det er overhovedet ikke bevist, at der skulle være større fødevarer sikkerhed, og at det skulle være mere overskueligt at indkredse sygdomme og fjerne disse.

Jamen gik det ikke op for Enhedslisten? Jeg vil så nødig sige det igen. Hvor var der mest sal-

monella? Var der mest salmonella hos burhønsene eller, nu skal jeg nok huske at sige, hos de fritgående høns eller skrabe hønsene? Hvor er det bevist? Vi har fået svarene så mange gange fra ministeren, at jeg godt kender svaret. Det var desværre, må jeg beklage, for jeg støtter selv en anden form end burhøns, hos burhønsene, at der var en mindre salmonellaføremst, og nu er der faktisk næsten ingen.

Jeg synes, det er flot, og jeg kan ikke tage, at man bliver ved med at skyde på de virksomheder med den egenkontrol, der er. Og jeg tror nok, at vi har et Fødevarerministerium og et direktorat, der er efter dem for at kontrollere, om deres egenkontrol er i orden.

Skulle vi nu ikke stoppe alle de forslag, som hver gang er så kritiske over for de store?

Søren Kolstrup (EL):

Til hr. Ole M. Nielsen: I historien om Englevad var der tale om, at en gruppe økologer ville købe et nedlagt mejeri, hvor der var en salgsklausul. Så kan man sige, jamen det ligger inden for det privatretlige område, vi kan ikke gøre noget. Enhedslisten er radikalt uenig.

For det første er der tale om et støttet område, altså hele landbrugsområdet, og for det andet – og det er selvfølgelig den dybe forskel mellem os og alle andre – er vi netop til, fordi vi mener, der er et stort behov for at gribe ind i det privatretlige område, netop for at skabe forudsætninger for, at også grupper af mennesker kan melde sig ind med deres virksomhed, altså i det her tilfælde små mejerier.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at det forekommer mig netop på fødevarerområdet generelt, at er der noget område, hvor man må overveje markedskræfternes hærgen, så er det på fødevarerområdet, hvor vi har den helt principielle opfattelse, at fødevarer sikkerhed og en form for lokal produktion er godt, ikke fordi – og det er et svar til fru Annie Lunde – småt automatisk er godt, det ville være en meget forenklet opfattelse, ikke fordi stort automatisk er skidt – det var jo herligt, hvis det var så enkelt, men vores argumentation for det små er, som vi har sagt, at det har nogle fordele, hvad angår transportarbejdet, hvad angår dyrevelfærd, og hvad angår den lokale demokratiske udfoldelse.

Hvad angår argumentet om fødevarer sikkerhed har vi kun argumenteret for den lille enhed i den forstand, at hvis vi kun får et eller to slagtehus i Danmark, så bliver vi mere sårbare, end hvis vi har flere. Men fru Annie Lunde har én